

момчѣто ѿ мостаѣтъ, та го ѡудавы. Тогази са разгнѣви ѡнзи челоуѣккз и мѡ рѣчи: иди са махни ѿ мѣни, по добрѣ ми ѣ да са гѡва самъ, а не да самъ съ тебе. Но тоѡзи чѣсъ го ѡутрѣа ѣднѣ свѣтлина, и дрѡгарѣатъ мѡ стѣна като слѣнце и мѡ рѣчи: „Когѣ не „знаѣшь, не ѡсѡждавай Бѡжіатъ прѡмыслъ. „Златѣта чѣша бѣше намазана съ ѡутрава, „та заради това ѣ зѣхъ ѿ ѡнзи добрѣатъ „челоуѣккз и ѣ дадоха на лѡкаватыа. А „добрѡдѣтелиныатъ ѡнзи челоуѣккз, комѡто запалихъ кашата, кога ѣ разкопѣва щѣ на- „мѣри и мѣни, и таѡ щѣ мѡжи да стѡри „по много добринѣ. Пѣкз дѣтѣто щѣше да „стѣне зѣлъ и развратнѣз челоуѣккз и щѣше „да ѡубѣе кашѣ си. И така ѡтѣ нынѣ на „татакз поклѣнай са Бѡгѡ и не ѡсѡжда- „вай неговатъ прѡмыслъ.“ Во истина тоѡзи сѣнъ ѣ чѡдинъ, и сѣкиѡ челоуѣккз мѡже да познаѡ, чи много нѣща и спѣрѡ са виждатъ намъ зѣлы, но сѣтнѣ, като добрѣ придѡримъ, познаѡваме, чи тѡи бѣли намъ полѣзны.